11. На Господа се уповавам; как тогава казвате
на душата ми: "отлети на вашата планина като
птица?
2: Защото ето, нечестивците изопнаха лък, туриха
стрелата си на тетивата,
за да стрелят в тъмно върху правите по сърце".

През бръмчането на монашеските гласове сякаш до мен достига и едно друго, далечно бръмчене от мотор на самолет тип *brege*, който управлява един наш далечен роднина, военен пилот. Той е прочут авиационен ас. Когато на тригодишна възраст получих силна кашлица, той ме качи на своя *brege* и излетя високо в небето (тогава се вярвало, че така се лекува тази детска болест), и, кръжейки над Сараево, видях родния си град – сребърно-зелена паница, налята със сън, без изобщо да разбирам нещо. Първият ми полет – дори не съм сигурен, дали това не е било само сън. От всичко това, у мен е останала само бледа диря от трясъка на мотора и вятъра в ушите и усещане, подобно на сънищата, в които, когато сме много малки, сънуваме, че пропадаме, а всъщност, казват, че точно тогава растем.

Малко след този полет на нашия роднина-летец му забранили да лети, защото, както се твърди, не съвсем трезвен прелетял със самолета си под Стария мост в Мостар, така че от всяка страна на крилата оставало едва по две педи. Днес този мост е разрушен и всеки би могъл без какъвто и да било риск да прелети на това място над смарагденозелената Неретва. Един мъдър човек пише, че "от всеки каменен мост по-трайна е сянката, която той остава върху водата".

Накратко, след като бил свален от полети, разрешили му да води пилотската столова на летището, за да не бъдел съвсем далеч от самолетите и приятелите си летци. И въпреки че вече не летял, всички го обичали и считали за голям ас. На шести април 1941 година немските *месершмити* за първи път нападнали града рано сутринта. Нашият роднина, сънен и малко махмурлия, изтичал от столовата, където живеел, закопчавайки на бегом пилотския комбинезон върху пижамата, дотичал до първия боен самолет, влязъл в него и, стартирайки мотора, се понесъл с рев към пистата. Искал да спре немските ескадрили, но това бил един стар, тромав двукрил самолет от типа ‘потез’, чиито струни между крилата свирели на вятъра като небесна арфа. Немските изтребители го направили на решето още преди да се отдели от земята.

Тази нощ пак лети, носен от мелодията на калугерските гласове.